

Nærings- og fiskeridepartementet
postmottak@nfd.dep.no

Vår ref.: H1064
Sted: Oslo
Dato: 02.01.2025

Høringssvar – Lov om besøksbidrag

Hovedorganisasjonen Virke organiserer om lag 25 000 virksomheter, med over 300 000 ansatte i handels- og tjenestenæringen. Handels- og tjenestenæringen spiller en sentral rolle i norsk økonomi og sysselsetter nærmere 70 prosent av alle arbeidstakere i privat sektor. Reiseliv er en viktig næring for Virke og over 1 600 virksomheter innenfor området publikum og opplevelser er organisert hos oss.

Innledningsvis vil vi sterkt beklage at Nærings- og fiskeridepartementet konsekvent har valgt å bruke korteste høringsfrist i henhold til Utredningsinstruksen 3-3 «Høringsfristen skal normalt være tre måneder, og ikke mindre enn seks uker». Forslaget til Lov om besøksbidrag er en viktig lov for å nå målene i nasjonal reiselivsstrategi og kan få store konsekvenser for reiselivsnæringen og mange lokalsamfunn. Med utsending 19. november 2024 og svarfrist 3. januar 2025, reduseres muligheten til en forsvarlig saksbehandling fra høringsinstansene sin side.

Virkes høringssvar er på del 1 av høringsnotatet: Overnattingsavgift.

Helhetlig avgiftspolitik

Virke mener at det er viktig at man ser innføringen av besøksbidrag i Norge i sammenheng med andre særavgifter som f.eks. flypassasjeravgiften som i 2025 er på henholdsvis 60 kroner (lav sats) og 342 kroner (høy sats) og ikke minst merverdiavgiften for reiseliv. Dette for å unngå konkurransevridning og -evne i forhold til våre naboland som så langt ikke har innført besøksbidrag og har lavere særavgifter. I Sverige har man eksempelvis 12 prosent MVA på overnatting og servering, og 6 prosent på skiheiser og transport. Serveringsmomsen i Sverige ble satt ned fra 24 prosent til 12 prosent i 2012 med positive verdiskapings- og sysselsettingseffekter: ca. 10.000 nye arbeidsplasser og nærmere 500 nye bedrifter¹.

Virke mener at regjeringens forslag til besøksbidrag i Norge må være betydelig mer treffsikkert og rettferdig enn det som foreslås i høringsnotatet. Våre innspill kan oppsummeres i følgende hovedpunkter:

- Besøksbidraget bør innrettes mer strategisk og basert på en helhetstenking om reiselivets rolle i samfunnsutviklingen
- Besøksbidraget må omfatte flere målgrupper enn overnattingsgjester
- Bruken av innsamlede midler til fellesgoder må defineres tydeligere
- Forvaltning av besøksbidraget må være basert på involvering og transparens

¹ Tillväxtanalys (2015): Sänkt moms på restaurang- och cateringtjänster
<https://www.tillvaxtanalys.se/publikationer/rapport/rapportserien/2015-12-21-sankt-moms-pa-restaurang-och-catering-tjanster---slutrapport.html> [16.12.2024]

1. Besøksbidraget bør innrettes mer strategisk og basert på en helhetstenking om reiselivets rolle i samfunnsutviklingen

Virke er opptatt av at vi har gode løsninger for å kunne håndtere reisemål med stort trykk og stor besøksbelastning, som også henger sammen med at Norges attraksjonskraft i stor grad er naturbasert.

Det mest kritiske i Norge har vært mangelen på treffsikre tiltak for å kunne håndtere reisemål med stort trykk og stor besøksbelastning. Offentlige overføringer er i stor grad basert på antall innbyggere på reisemålet og dekker ikke kostnadene for de kunderettede fellesgodene.

Hovedutfordringen er at det i dag ikke er et lovverk som tillater tvungen lokal finansiering og forvaltning av fellesgoder, men ulike frivillige lokale modeller. Dette har skapt gratispassasjer-utfordringer og høye transaksjonskostnader. Samtidig er det viktig at besøksbidrag blir innført på reisemål med et reelt behov og hvor det bidrar til konkurransekraft både i markedet og på reisemålet, og ikke kun blir en potensiell inntektskilde for andre gode formål i en trang kommuneøkonomi.

Virke mener det er en svakhet med høringsforslaget at departementet ikke i tilstrekkelig grad bygger på konklusjonene fra NOU 2023:10 "Leve og Oppleve"², som gir en god og grundig analyse av reiselivet og utfordringene med å få til bærekraftig forvaltning og destinasjonsutvikling i områder hvor besøkende kan medføre slitasje, forurensning eller trengsel.

Virke mener at en lov om besøksbidrag må ses i sammenheng med lokale myndigheters mulighet for regulering, for å legge til rette for gode løsninger basert på lokal kunnskap og lokale forhold.

Strategisk forankret med tydelig kriterier

Virke mener at det må ligge krav til en helhetlig plan for reisemålet – før vedtak om innføring av besøksbidrag. Planen må være forpliktende som inkluderer kommunen, reiselivsnæringen og frivillig sektor. Planen må ta utgangspunkt i reisemålenes behov, og ikke kommunegrenser.

Med en felles forståelse av utfordringer og muligheter, strategier og tiltak vil det være enklere å identifisere hvilke fellesgoder som er avgjørende for konkurransekraften – og å identifisere hvem som har nytte av at de blir produsert. I tillegg bør man i pressområder med mye besøk ha en besøksforvaltningsplan.

Virke mener det vil være naturlig å ta utgangspunkt i tydelige krav før innføring av besøksbidrag, tilsvarende A og B-kriteriene i standarden for bærekraftig reisemål³ med tilhørende indikatorer.

² NOU (2023:10): Leve og oppleve – Reisemål for en bærekraftig fremtid

³ Innovasjon Norge (2022): Standard for bærekraftig reisemål, versjon 3.0

https://assets.simpleviewcms.com/simpleview/image/upload/v1/clients/norway/220401_B_rekraftig_reisemal_3_0_ENDELIG_design_SDG_v6_e0c4ab63-a75b-4f25-a660-608125ce2400.pdf [10.12.2024]

KRITERIER	INDIKATORER
A1-1 Reisemålet har en bredt sammensatt destinasjonsledelse med ansvar for en koordinert tilnærming til arbeid med et bærekraftig reiseliv 	A1-1 Har reisemålet en destinasjonsledelse med ansvar for å koordinere arbeid med reiseliv, herunder reiselivets samfunnsøkonomiske, kulturelle, klima- og miljømessige forhold. Destinasjonsledelsen er bredt sammensatt med deltakelse fra privat-, offentlig- og frivillig sektor og lokalsamfunn A1-2 Har kommunen(e) fattet et vedtak i kommunestyret om å være en aktiv bidragsyter for å oppnå merket Bærekraftig reisemål A1-3. Tar destinasjonsledelsen initiativ til å involvere lokale aktører, utbyggere og eiere av fritidsboliger i utvikling av reisemålet
A1-2 En betydelig andel av relevante bedrifter på reisemålet skal delta aktivt i finansiering, utvikling og markedsføring av reisemålet 	A1-2.1 Andel reiselivsbedrifter som er medlem i destinasjonsselskapet og med skriftlig avtale om betaling av årlig medlemsavgift i forhold til totalt antall reiselivsbedrifter på reisemålet A1-2.2 Antall tiltak for å rekruttere nye medlemsbedrifter siste 3 år

KRITERIER	INDIKATORER
B1-1 Reisemålet har en flerårig strategi fulgt av konkrete handlingsplaner som er offentlig tilgjengelig, utviklet i en involverende prosess og som er basert på et mål om økt bærekraft og god besøksstyring 	B1-1 Har destinasjonsledelsen en langsiktig strategi for reisemålet, basert på en kartlegging av reiselivets ressursgrunnlag, og som inkluderer samfunnsøkonomiske, kulturelle, klima- og miljømessige muligheter og utfordringer, og som bidrar til god besøksstyring. Strategien må være offentlig tilgjengelig B1-1.2. Er strategien utviklet gjennom en inkluderende og åpen prosess, inkluderer hele reisemålet, er vedtatt av destinasjonsledelsen og minimum oppdatert hvert 3. år B1-1.3. Er strategien fulgt opp med en årlig oppdatert handlingsplan som inkluderer bærekraftig reiselivsutvikling og med tiltak som sikrer fremdrift mot målene i strategien
B1-2 Destinasjonsledelsen har et system for å følge reiselivets utvikling på samfunnsøkonomiske, kulturelle og miljømessige tema. Tiltak og resultat måles regelmessig, evalueres og rapporteres offentlig 	B1-2.1. Er det en plan for årlig rapportering og orientering om status på strategi og handlingsplan til reiselivsnæring, kommunestyret og eventuelt andre relevante aktører på reisemålet B1-2.2 Har destinasjonsledelsen tilrettelagt slik at langsiktig oppfølging av arbeidet med bærekraftig reisemålsutvikling er sikret
B1-3 Destinasjonsledelsen skal sikre en ansvarlig markedsføring og profilering med respekt for natur, kultur, lokalsamfunn og gjester 	B1-3.1. Har destinasjonsledelsen rutiner og tiltak som sikrer at markedsmateriell og informasjon til gjester om reisemålet er korrekt med hensyn til produkter, tjenester og bærekraftbudskap B1-3.2 Er markedsmateriell og kommunikasjon utformet på relevante språk og steder slik at det aktivt bidrar til ansvarlig gjesteadferd, økt sikkerhet og god besøksstyring

Krav om regionalt samarbeid

Kommuner med mange besøkende og få overnattingssteder vil i liten grad kunne ha nytte av lov om besøksbidrag slik den foreligger i dag. Virke mener at det må stilles krav om at innføringen av

besøksbidrag må skje på regionnivå gjennom et interkommunalt samarbeid, forankret i de samme kriteriene som beskrevet ovenfor.

Dette fordrer at kommunene samarbeider og i fellesskap anerkjenner at det er reisemålet som er attraksjonskraften, og ikke den enkelte kommune som er drivkraften for besøket. Forskjeller i innretning, bruk og satser mellom kommuner vil være konkurransevridende og kan vanskeliggjøre samarbeid om regionale reiselivsprosjekter.

2. Besøksbidraget må innbefatte flere målgrupper enn kun overnattingsgjester

Regjeringens forslag er at avgiften pålegges den som tilbyr overnatting mot betaling, eller tredjepart som innkrever vederlag for denne. Avgiften gjelder utleie av rom, leilighet, hytte, hus, grunn mv. på hoteller, hotellskip, fritidsbåter i gjestehavn, campingplasser, bobilparker, vandrerhjem og annen overnattingsvirksomhet, herunder privat utleie utenom næring. Det betyr at privatpersoner som tilbyr kommersielle overnattingstjenester gjennom Airbnb og andre delingsplattformselskaper, vil bli omfattet. Dette er Virke er positiv til.

Den største kundegruppen til reiselivsnæringen er nordmenn. SSBs overnattingsstatistikk viser at av alle kommersielle gjestedøgn var norske i 2023⁴. Tilsvarende viser SSBs hotellstatistikk⁵ at henholdsvis 43 prosent (2023) og 41 prosent (januar tom. november 2024) av alle hotellovernattinger var yrkesreisende eller kurs- og konferansegjester. Det innebærer at det er en stor andel innbyggere og næringsdrivende i regionen som er de som vil betale den foreslåtte avgiften uten at de nødvendigvis er brukerne av fellesgodene. Dette kan ikke være i tråd med hensikten med loven og Virke mener at dette er for lite reflektert i høringsnotatet.

Samtidig fritas andre gjestekategorier, som potensielt vil ha større innvirkning på lokalsamfunn og natur, fra forslaget. Dette innebærer at gjestekategorier som bobilgjester, fricampere, dagsturister, cruisegjester og andre dagsturister, ikke vil bli pålagt avgiften. Virke mener at dette vil svekke modellens evne til å treffe belastningen den er ment å håndtere. Vi stiller spørsmål om modellen på en rettferdig måte fordeler kostnadene blant dem som faktisk belaster lokalsamfunnene og naturen. Virke mener at det er avgjørende for at hvis man skal ha aksept for besøksbidrag må det samtidig jobbes med å få på plass tilsvarende løsninger som innbefatter dagsbesøkende. I høringsnotatet fremgår det at cruiseanløp vil bli inkludert i fase 2 av lovgivningen, uten at det fremgår når denne fasen igangsettes.

Finansiering av fellesgoder eller dynamisk trafikkstyring

Slik Virke vurderer det er den foreslåtte innretning av besøksbidraget hovedsakelig rettet inn mot å finansiere fellesgoder og ikke til å drive dynamisk trafikkstyring. Virke mener at besøksbidrag kan være et effektivt verktøy for å styre turiststrømmene på en mer bærekraftig måte og redusere negative konsekvenser av masseturisme. Ved å kombinere prissignalisering, geografisk differensiering og tilpasning til kapasitet, kan man bidra til en mer balansert og bærekraftig utvikling av reiselivet. Dette vil være i tråd med et av prinsippet «forurensner betaler» for politikktutforming i Grønn konkurransekraft⁶. Dette prinsippet bør også være styrende for innrettingen av besøksbidrag i Norge.

⁴ SSB 2024): 14162: Overnattingar, etter statistikkvariabel, innkvarteringstype, bustadland og måned

⁵ SSB (2024): 14166: Hotell. Overnattingar, etter statistikkvariabel, region, formål med hotelloppholdet og måned

⁶ Klima- og miljødepartementet (2016): Grønn konkurransekraft - Rapport fra regjeringens ekspertutvalg for grønn konkurransekraft

Virke anbefaler at regjeringen legger frem en helhetlig plan for innføring av besøksbidrag basert på prinsippet «forurensar betaler». Dette betyr at flere målgrupper inkluderes før loven trer i kraft.

Nominelt beløp eller prosentvist påslag

Valget mellom et fast eller prosentvis besøksbidrag er et komplekst spørsmål som involverer både økonomiske og sosiale hensyn. Begge modellene har sine fordeler og ulemper.

	Fordeler	Ulemper
Nominelt beløp	• Forutsigbarhet: Et fast beløp gir både turister og næringen en klar oversikt over kostnadene. • Enklere administrasjon: Et fast beløp er ofte enklere å administrere og innkreve. • Sosial rettferdighet: Et fast beløp kan oppfattes som mer rettferdig, da alle betaler det samme beløpet.	• Mindre fleksibel: Et fast beløp kan være mindre fleksibel og tilpasse seg endringer i økonomiske forhold eller etterspørsel. • Kan virke urettferdig: Et fast beløp kan oppfattes som urettferdig for de som overnatter i lengre perioder eller bruker mer penger i lokalsamfunnet.
Prosentvist påslag	• Fleksibel: Et prosentvis beløp kan tilpasses endringer i økonomien og etterspørselen. • Inntekt tilpasses etter bruk: Besøkende som bruker mer penger i lokalsamfunnet, bidrar også med mer i skatt. • Kan stimulere til lengre opphold: Et prosentvis beløp kan oppmuntre til lengre opphold, da turister kan føle at de får mer igjen for pengene.	• Mindre forutsigbar: Et prosentvis beløp kan være mindre forutsigbart for både besøkende og næringen. • Mer kompleks administrasjon: Et prosentvis beløp kan være mer komplekst å administrere og innkreve. Dynamisk prising i hotellsektoren understøtter dette • Vil kreve tilpasning og dermed investering i næringens IT-systemer • Kan virke uforutsigbar: Et prosentvis beløp kan oppfattes som uforutsigbar for turister, spesielt hvis de ikke har full oversikt over prisnivået på forhånd.

Etterspørselen etter kommersiell overnatting er som regel priselastisk: Det betyr at en liten endring i prisen kan føre til en relativt stor endring i etterspørselen. Hoteller konkurrerer ofte med andre overnattingsalternativer som Airbnb, hytter og andre overnattingsformer. Kunder har ofte flere valgmuligheter og vil være mer sensitive for prisendringer enn for eksempel et unikt produkt uten nære substitutter.

Flere internasjonale studier (PWC 2017)⁷ viser at priselastiteten på besøksbidraget er lav til moderat og at vil i verste fall kun ha en marginal negativ effekt på etterspørselen. Flere andre reisemål som har introdusert besøksbidrag som f.eks. Barcelona, Amsterdam og Mallorca opplever fortsatt vekst. Ingen studier viser at dagens innretning av besøksbidrag er et effektivt virkemiddel for å skape adferdsendringer, sesongspredning eller flytte trafikk.

Virke mener derfor at en nominell sats vil være mest hensiktsmessig.

Differensiering av sats

Virke mener at besøksbidrag bør være strategisk innrettet, dvs. ikke kun brukes til å finansiere drift av fellesgoder, men også være et verktøy for å kunne spre gjestene i tid og rom. Det betyr at det bør kunne åpnes opp for kunne å differensiere satsen etter sesongbelastning som for eksempel lav- og høysesong, samt mellom ulike gjestekategorier som bobilgjester, fricampere, dagsturister, cruisegjester og andre dagsturister.

Bakgrunnen er at besøksbidraget bør være strategisk forankret i helhetlig plan hvor man inkluderer både utvikling og drift av fellesgoder. Det betyr at besøksbidraget ikke bare finansierer slitasje som følge av de besøkende, men kan også til å utvikle reisemålet slik at det blir attraktivt for besøkende å spre seg i tid og rom.

Virke mener at det bør åpnes opp for differensiering av besøksbidraget.

Tredjepartsansvar

Virke mener at en lovfestet regulering av tredjepartsansvar (alternativ B) for å sikre like vilkår og effektiv håndheving av overnattingsavgiften. Klare forpliktelser, sanksjonsmekanismer og digitale løsninger vil bidra til bedre etterlevelse, også overfor utenlandske selskaper. Utleieres ansvar bør være sekundært og begrenset til tilfeller der tredjeparten ikke oppfyller sine forpliktelser. Slik regulering styrker tilliten til ordningen og sikrer at inntektene når kommunene.

Samtidig vil vi gjøre oppmerksom på at dette potensielt vil åpne opp for at deler av overnattingskapasiteten vil kunne flytte over til andre ikke-regulerte kanaler. Det er ikke ønskelig og heller ikke i tråd med lovens hensikt. Virke mener derfor at det parallelt bør innføres registreringsplikt for korttidsutleie og peker på at EUs regelverk «Short-Term Accommodation Rental Services Regulation⁸» åpner opp for at plattformsselskaper deler informasjon om utleieaktivitet med nasjonale og lokale myndigheter dersom disse krever det.

3. Bruken av innsamlede midler til fellesgoder må defineres tydeligere

Reiselivets ressursgrunnlag baserer seg i stor grad på salg av opplevelser der fellesgoder inngår. Fellesgoder defineres ofte som goder der alle aktørene i en gruppe kan nyttiggjøre seg hver enhet av godet samtidig. Begrepet fellesgoder i reiselivet dekker en lang rekke ulike tiltak.

⁷ PWC (2017): The Impact of Taxes on the Competitiveness of European Tourism
<https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/130660/The%20Impact%20of%20Taxes%20on%20the%20Competitiveness%20of%20European%20tourism.pdf> [10.12.2024]

⁸ 2024/1028/EU: on data collection and sharing relating to short-term accommodation rental services and amending Regulation

Virke mener det er viktig å stille tydelige krav til hvordan innsamlede midler skal brukes og forvaltes og at kommunene må ikke ha mulighet til å bruke disse midlene til annet enn det de er tiltenkt.

Det er viktig å få på plass de fellesgodene som bidrar til konkurransekraft både i markedet og på reisemålet. Naturlig nok må en del av fellesgodeproduksjonen gå til tilbud som gjesten forventer, men det er vel så viktig å utvikle tilbud og konsepter som gir ny attraksjonskraft. Slik kan fellesgoder også være et viktig virkemiddel for å nå nye og mer betalingsvillige kunder eller få trafikk i lavsesong. Fellesgodetiltak er også ofte en viktig infrastruktur for private entreprenører og bedrifter. Riktig fellesgodeproduksjon kan dermed bidra til økt næringsutvikling.

Samtidig er det stor forskjell på hva som er kritiske fellesgoder på reisemålene. Utgangspunktet må være hva som er viktig for dagens og morgendagens gjester: både for å utløse kjøp og for gode opplevelser på reisemålet.

Selve produksjonen og finansieringen avhenger også av lokale forhold som antall turister i forhold til antall innbyggere, strukturen og lønnsomheten i det lokale reiselivet, kommunens langsiktighet osv. Modne reisemål (med langsiktighet og forpliktelse) kan også utvikle andre løsninger enn reisemål som er i en tidligere fase. Dette betyr at vurderingen av hva som er viktige fellesgoder, fellesgodeproduksjonen og finansieringen av den må skreddersys for det enkelte reisemål.

Samtidig er det viktig å ramme inn hva et fellesgode er. §3B i lovforslaget definerer reiselivsrelaterte fellesgoder som *«natur og kulturmiljø, infrastruktur, bygninger, med mer og tjenester der bruk av eller behov for disse i vesentlig grad øker med antall besøkende til kommunen»*.

Virke mener at reiselivsrelaterte fellesgoder bør defineres tydeligere slik at besøksbidraget ikke blir en del av kommunens generelle inntektsgrunnlag. Fellesgoder kan deles inn i to hovedkategorier:

- Kunderettede, det vil si synlige for gjesten og direkte avgjørende for kundeopplevelsen. Eksempler på kunderettede fellesgoder er løyper, stier, merking, skilting, åpne festivaler, gratis skibusser, utkikkspunkt og andre forskjønnelsestiltak.
- Næringsrettede, altså tiltak som felles markedsføring og profilering, markedsutvikling, opplæring av personale og kvalitetsarbeid.

I erfaringsrapporten fra pilotprosjektet frivillig fellesgodefinansiering⁹ kartla Lofoten hva som kritiske fellesgoder:

⁹ Innovasjon Norge (2013): Erfaringsrapport – pilotprosjekt frivillig fellesgodefinansiering https://assets.simpleviewcms.com/simpleview/image/upload/v1/clients/norway/Erfaringsrapport_fellesgodefinansiering_2013_9418f6b6-4ba9-4ab0-b663-b8a67ef4d6fd.pdf [16.12.2024]

1	Profilering og Markedsføring	Næringsrettet	A – Salg og Markedsføring
2	Merkevare- og omdømmebygging		
3	Salg		
4	Booking		
5	Administrasjon, kontor etc	Kunderettet	B – Basisdrift
6	Strategisk planlegging / Masterplan		C – Næringsrettede tiltak
7	Lavsesongutvikling		
8	Kompetanseheving		
9	Turist- og informasjonskontorer		D – Informasjon
10	Internettportal		
11	Informasjonstrykksaker		
12	Digital informasjon		
13	Serviceanlegg, gjestehavner etc	Kunderettet	E – Infrastruktur
14	Renovasjon, kildesortering		
15	Parkerings- og rasteplasser		
16	Turløyper og sykkelsti		
17	Merking og skilting		F – Atmosfære og forskjønnelse
18	Rydding		
19	Forskjønnelse		
20	Utbedring av fellesområder		
21	Shuttle og sightseeing		G – Intern transport
22	Arrangementer og festivaler		H – Arrangement
23	Produktutvikling		I – Andre kunderettede tiltak
24	Andre kunderettede tiltak		

Virke mener at bruken av besøksbidraget hovedsakelig skal gå til kunderettede fellesgoder som definert ovenfor. Selv om ulike reisemål har ulike behov så mener Virke at det bør knyttes tydeligere føringer på hva besøksbidraget skal brukes til. Det vil styrke aksepten for besøksbidrag og samtidig unngå at kommunene midlene til formål som ikke er tiltenkt, noe vi allerede har observert i medieutspill. Dette kan gjøres gjennom en egen forskrift.

Virke mener at det er en stor risiko for at inntektene fra besøksbidrag ikke kommer i tillegg til eksisterende kommunale midler, men i stedet erstatter eksisterende løsninger for finansiering av fellesgoder. I slike tilfeller vil ikke ordningen bidra til økt finansiering av turistrelaterte tiltak, men kun opprettholde dagens nivå. Det er ikke i tråd med hensikten til loven.

4. Forvaltning av besøksbidraget må være basert på involvering og transparens

I høringsnotatet fremgår det at kommunen er innkreivingsmyndighet og skal forvalte midlene alene. Virke stiller seg kritisk til dette. Virke mener at besøksbidraget bør innrettes strategisk og basert på en helhetstenking om reiselivets rolle i samfunnsutviklingen. En ensidig kommunal forvaltning vil kunne svekke aksepten for hele ordningen, spesielt hvis reiselivets fellesgoder er dårlig definert, som diskutert ovenfor.

Virke mener at besøksbidraget bør være basert på en helhetlig, nasjonal politikk med tydelig krav til en lokal reisemålsledelse. Det betyr at dette bør gjenspeiles i forvaltningen av besøksbidraget ved at både kommune, reiselivsnæring og frivillig sektor har medbestemmelse i tråd med kravet til en helhetlig reisemålsledelse. I den sammenheng vil vi spesielt peke på destinasjonsselskapene som har en sentral rolle i lokalsamfunnene og bør ha sentral rolle i forvaltningen.

Administrativ byrde for kommunene

Virke frykter at det vil kunne innebære store administrative byrder for kommunene hvis hver enkelt kommune skal etablere og drifte et system for innsamling og forvaltning av besøksbidrag. Dette kan inkludere utvikling av regelverk, opprettelsen av et system for innsamling, samt håndtering av inntekter og utgifter. Det vil være betydelige kostnader forbundet med å implementere og drifte en kommunal ordning. Dette inkluderer utgifter til personale, IT-systemer, rådgivning og kontroll. Virke er opptatt av at de innsamlede midlene brukes i henhold til intensjonen i loven og ikke til administrasjon av ordningen.

Administrativ byrde for reiselivsnæringen

Virke mener at den administrative belastningen for reiselivsbedriftene vil potensielt være krevende da næringen hovedsakelig består av små og mellomstore aktører. Mange vil oppleve at innkreving, rapportering og overføring av avgiften som utfordrende, da de ofte har begrenset økonomisk og administrativ kapasitet. Dette kan medføre økt arbeidsbelastning og kostnader, som igjen kan påvirke drift og konkurranseevne negativt.

Den administrative byrden for næringslivet vil avhenge av hvor brukervennlig og smidig rapporterings- og innbetalingsløsningene til kommunene blir.

Transparens og tillit

Virke mener det er viktig å sikre at innføring og forvaltning av besøksbidrag skjer på en transparent og rettferdig måte. Manglende tillit blant innbyggere og besøkende kan undergrave legitimiteten til ordningen. Slik Virke ser det så ligger det ingen tanker i høringsnotatet om hvordan man skal rapportere og kontrollere at bruken av besøksbidraget er i henhold til intensjonen i loven.

Med vennlig hilsen

Audun Pettersen
Bransjedittektør Virke Reiseliv

Jarle Hammerstad
Leder Bransjepolitikk